

5
VER AVTUMNALE

In Gentilitio Roseto

Illustrissimi ac Reverendissimi Domini

D. VLADISLAI
SILNICKI

DEI & Apostolicæ Sedis Gratiâ
EPISCOPI TERNOPOLITA-
NI, SUFFRAGANEI VILNENSIS &c. &c.

Sub auspicijs Regis florum

LILII PACIANI
REPERTUM.

Gratoquè calamo Solemni con-
secrationis die,

ab addictissimo Cliente,

D. STEPHANO DEBKOWSKJ

A A. LL. & Philosophiæ Magistro,

Sacræ Theologiæ Auditore,

ADVMBRATVM.

Anno à Flore Virginali in terris germinante

M D C L X X I I I . Vilnæ

Flores apparuerunt in terra nostra. Cant. 2.

V.

S.

D.

G.

E.

T.

*Triples in triplici uernat Tibi Gratia Flore
Stemmatico Præsul: Purpura, Candor, Odor.
Hæc ego SILNICIÆ clarissima Stemmata stirpis;
Hæc ego uirtutis schemata cerno Tue.
Emicat in roseo Tibi regia Purpura uultu,
Pectoris interpres, Candor in ore uiget.
Celigene pietatis Odor nos cum trahat omnes:
Te quoque Pastorem grex cupit esse suum.*

95323

AD ILLUSTRISSIMUM AC REVERENDISSIMUM D.
D. VLADISLAVM
SILNICKI
EPISCOPVM TERNOPOLI-
TANUM, SUFFRAGANEUM VILNENSEM &c. &c.

*Ortunatissima queque Tibi augur animus
ominatur, cum undique coronis stiparis
Illustrissime ac Reverendissime Domine, Sive
enim Principem florum, PACIANUM
LILIUM, cuius fauentissimo influxu Tue
pullulant ROSÆ, spectro, nihil aliud nisi coronatum Re-
gem, Tibi parare coronam aduerto, siue hoc Primateflo-
rum insigniti Primatis Litvanie nomen STEPHANI
intueor, coronam reperio, siue Tue triplicis Rose Regine
florū qualitates introspectio, ex ijs facile texendam coronā
non ambigo, siue denique infulatum Honorem Tuum
præ oculis habeo, nihil nisi actum coronationis Tue agno-
sco: adeo, ut meritò non modò Infulatus, verum coro-
natus dici merearis. Facebat hinc Æmilianus Scipio, qui
de hostibus potitus Victoriā, gloriæ auceps posteritati
relinquende fastu tumidus, Rosis triumphalem
currum, quo pomposè veſtitabatur, coronari iussit. Absce-
dat & alter eiusdem farine socius Cornelius Scipio, qui
debellato Annibale superbā dextrā, perpetuæ laudis reli-
cturus exemplum, Rosam ne dum ipse pretulit: verum*

etiam à militibus suis iam præferri, iam scutis insculpi
voluit. Fœssat inquam uterq; cum suis rosis; maiori Tuæ
venustissimi Flores afficiuntur estimatione, cum iam non
exanimes currus, nec sanguinolentas exornant dextras,
sed meritum adeoq; Præsuleum coronant & decorant
verticem. Litavit quispiam Triadi gratiarum, rosariū
Tuarum Triadem, & merito: nam cum gratissimos spirant
odores, non nisi gratis litari poterant, ut sic gloriosius ver-
narent, & sic singula singulas etatis tue partes depredi-
rent: si enim ver etatis Tuæ (adolescenciam loquor) accu-
ratiùs perpendere placet, in hac, iam flores humilitatis,
iam affabilitatis, iam mansuetudinis, iam modestiæ cete-
rarumq; virtutum inuenire perfacile est, qua etatis par-
te, ubi ingenium artibus liberalibus, nemini non paræ
habilitate ac sedulitate ad plausum omnium perpoliisti,
de virtute in virtutem faciendo gradum, gradationem &
processum in infinitum prope fecisti: si etatem etatis Tuæ
(sacerdotalem statum intelligo) in trutinam vocare licet,
quantus zelus & feruor diuinæ gloriæ, amorq; proximi
enituit, effari, & Tua modestia ad suas laudes verecūda nō
permittit, & mea exilitas exprimere, aut non audet, aut
non potest. Vbi verò post flores virtutum ad maturitatem
honorum peruenisti & supremum Præsuleum dignitatis
apicem obtinuisti, quanto maiora ominari & sperare possu-
mus; iam ex antecedentibus consequentia nullo negotio
colligimus. Flores itaq; Ipse, floreat autumnales Tuæ
ROSE, in odorem suauitatis quam diutissime, ita ut,
fidelium obtutus sua venustate recreent, aduersarios ve-
rò, veluti scarabæos impatientes sui odoris perimant.
Hoc unice precatur.

Illustrissimæ ac Reueren-
dissimæ Dominationis Vestræ
Addictissimus Cliens
Stephanus Dębkowski.

ROSA PRIMA

Status adolescentiæ.

Er in autumno iterum reflorescit,

Iterum post æstivum in adulta messe spicilegium,

Novum florilegium repubescit,

Procul hinc urticae mordacesq; spinæ:

Adeste Rosæ,

At non milesiæ: quia serò vernatis.

Campanas vos velim,

Sed præcoces floretis,

Prematura maturitas non diuturnæ stabilitatis indiciū est.

Tuum Illustrissime Pæstani Rosis viridarium opus habet,

Quia hæ nascentibus similes,

Adolescentis ætatis æmulæ,

Accessum cuiq; facilem præbent.

Quia solâ innocentia tutæ, mænibus spinarum non muniuntur

Innocentia enim se ipsam sine tutore tutatur,

Impietas verò nullo arcium claustro secura est.

Rosæ à Viragine quadam (si credimus Pòetis) originem ducunt,

Hæ manè candore, meridie rubore, vesperi virore conspi-

cua dici assolent.

Nec Tuas quispiam Rosas candidas in exortu negabit,

Vel quia

Sacro fonte Baptismatis ablata,

Vel quia

Innocentia niuescentes,

Illū candorē gratioso præferunt aspectu,

Quem Tua adolescentia imbibit materno, cum lacte,

Illas candore & nativo purpurisso gratias repræsentant.

Quas in Te suspicimus uniuersi.
Siue enim animi Tui temperiem spectemus,
Siue verecundiam vultûs contemplemur,
Eas conspiciamus gratias amænè ridentes;
Quæ omniû ne dicâ ora, sed & corda in sui amorè pertrahunt.
Præcella sui submissio Tibi ubiq; familiaris,
Gratie titulum iure meretur.

Cæteri honoribus elati sublimi gradiuntur ungue
Et in gyganteam assurgunt fastu molem,

Tu, quò altior, eò demissior.
Quò profundi9 descēdis per virtutis gradû,
Eò sublimi9 ad honoris fastigium ascēdis
Vix enim bonus qui sibi soli bonus.
Bonitas more fontis in riuos exundat,
Hanc Tibi esse congenitâ facilis accessus & comis sermo testatur

Atq; adeò

Ut nemo sit qui apud Te repulsam passus,
Nemo qui suorum votorum compos non exstiterit:
Parem autem etiam imparis fortis mortalibus exhibuisti,

Vel quia

Virtus nullis limitibus continetur, sed impatiens terminâ
immensa decurrit spatia.

Vel quia

Omne bonum est communicatum sui.
Religionis quantus Odor

Sit sub Rosa,

Quia hic magis latet, quàm patet.

Quem

Postquam primam deposuisti prætextam
Etatisq; Tuæ rudimenta diuiniore scientia excoluisti,

Gratias

Gratum Ubiq; superis,
Gratiorem ad A ram incensi licâsti
Ut verè dici possit, *Odor Taus sicut Odor agri cui benedixit*
(Dominus.

ROSA SECVNDA

Status Sacerdotalis.

AUde calame

Pythagoræ discipulum ne age
Etsi elinguis sis Linguistâ te esse oportet
Harpocrati silentii Deo Rosasacra est taciturnitatis tessera

Te tamen silere de ea nequaquam conuenit.

Dic aliqua, tace plurima,

Dic quod silere non potes, tace quod loqui.

Illustrissimi Præsulis

Rosas rubeas esse non ignoras!

Candorē tamen retinere,

Vel ipse albus campus testis, candidæ sinceritatis index
Quinimo studiosus ipse diuinæ gloriæ propagandæ ardor.

Nedum rubicundæ Rosas, sed ignitas etiam efficit

Quæ, quò magis inflammantur, magis candescunt,

Et Diuini Amoris igne, & Innocentiæ Nive,

Dicas etiam magis virent,

sed prodigiôsè

Nempe

Florum ritu in rubo Mosayco virescentium

Quos innocens depascebatur flamma

Non tamen lædebat.

Amorem proximi meminisse in Te libet,

Illustrissime Domine.

Quem fragrantia Rosarum Tuarum prodit,

Vbiq; enim vestigia beneuolentiæ relinquis.

ROSA TERTIA

Status Præsulei

Intra felicibus avibus templum honoris,
Quia satis diu desudasti in templo virtutis.
Ætas enim Tua virtutes pro momentis temporum numerat,
Anni supputantur meritis;
Ævum constat gloriam.

Iam videt autumnus Rami fructus, cuius ver flores vidit,
Verna etiam Tuarum Rosarum ætas cum meritis floruit.

In autumnno fructum honoris ferat, necesse est,

Triplex hæc Rosa feruoris diuini passæstum,

Tandem Coronam pro umbraculo exposcit,

Quam ut pote Regina florum de condigno meretur.

Si enim floribus vellet Iupiter imponere regnum:

Excellit Rosa floribus.

Tuas Rosas sine spinis dixissem,

Ut pote gratiarum faciles dispensatrices.

Sed hæc laude multum de gloria detraherem;

*Nam Rosa sine spinis nata, uni salutem, alteri exitium
afferre dicitur.*

Primum Tuæ Rosæ familiarissimum,

Alterum est diametro inimicum,

Nisi Orthodoxæ fidei hostes intelligere velis,

Hæc enim germana Plutonis proles,

Ad primum Rosarum Tuarum intuitum cæcutit,

Vespertilionis in modum Roseam lucem fugit.

Ut malè agens, peius in latebris errorum agere discat;

Scarabæorum nomen citra iniuriam veri promeretur,

Quia odore Rosæ veluti nidore offenditur.

Avite Tus Rosæ intra Mænia Giedimini Carthaginenses sunt.

Quia semper florent nunquam marcescunt.

Vitam seculorum non annorum agunt.

Effutiuit sanè verbum quo dixit:

Quàm longa una dies, etas tam longa Rosarum,

Quas pubescentes iuncta senecta premit.

Hoc perennantibus Rosis Tuis non conuenit effatum

Nisi diem illam Regii vatis intelligere velis:

Quæ mille annos complectitur.

Verius Tuarum Triadi Rosarum illud vatis occini potest:

Multiplices triplex annos Rosa florida vivit.

Et vernal nullo tempore digna mori.

Age ergo Illustrissime Præsul

Caput amicum superis, ut Tiarâ Pontificiâ coronetur submitte;

Manum sacro sceptro instrue,

Imperabis,

Non hominibus tantum sed hominum animis

Tantò augustior Imperator, quantò sanctior,

Digitum annulo, animum Deo indue,

Sic dignitas ornabit virtutem, virtus dignitatem coronabit,

Multum quidem gloriæ tulisti

Cum Te Metropolis olim Poloniæ Gnesna Canonicum agnoscit,

Vilna caput Religionis Lituaniæ

Eodem Titulo insignem venerata est, & veneratur.

Sed non fatis.

Donèc Te Antistitè ac Pontificè Ternopolis habere gloriaretur

Iam satis est laudis

Cum Præsul audis.

Indue itaq; Præsulea insignia publicæ felicitatis omnia.

His rebelles impete, subditos regimini Tuo foue,

Heterodoxos reprime, Orthodoxos promoue,

63
Et in hoc alto honoris Præsulei culmine, constitutus,
Viue Deo, Nobis viuito, viue gregi,
Integer, Incolumis, inoffensus.
Vita, votis, fatis fauentibus.

R O S E T I
Silniciani amplitudo.

Atales Tuos qui indagat sacris
Inaugurate Antistes,

*Nili originem ignorat:
Ventosa in aliis profapie nomina,
Aut fortune fauorem,
Aut alienæ gloriæ laudem superbe ostentant.*

Auuos Tuos Proauuosq;

*Non nisi per honorum fasces,
Et virtutis heroe decora
Numerari necessum est.*

Ea nominis Tui Præsul est gloria,
Vt pares paucos, superior pauciores inueniras.

Magnam equidem familiam inuenisti,

Et licet non inuenisses, fecisses.

Annales Lechici,

Luculenti anteaكتورum testes,

Quot nomina, tot maiorum Tuorum Numina recensent,

In trabea magnos senatores,

In sago summos bellatores, & infractos.

Ne dum in Parente Illustrissimi: verum in Patruis

Solaribus emuli radiis, emicant splendores.

Quorum alter Castellanus Camenecensis,

Vir consilii, vir laticlavij

Alter magni nominis Heros, fortis Achilles,

Quia Cæsareæ Maiestatis Magnus Colonellus

Hic bello, ille Pace Romam Polonam auxere.

Accedūt amplissimæ Domūs magnæ huic familiæ in ornamentū.

Quantū enim Silnicianæ stirpi

Inclytæ Stadniciorum Cæræ

Decoris,

Illustrissima MNISCORVM Prosapia proximo sociata gradu

Luminis,

Patriis limitibꝯ in circūscripta KONIECPOLSCIORVM

(domus,

Semper Magna, semper Illustris.

Splendoris,

TARŁOVIORVM, NARZYMSCIORVMqꝫ; Familia

Arte & Marte florentissima

Gloriæ addeunt.

Quantū famæ perennis confert

Illustre MAZOWECCIORVM genus,

Meritis in Patriam,

Præclare factis in Rempublicam,

Religione in Superos inclytum,

A quo per Maternum Sanguinem

Corruata in Te, avita traxisti decora

Vniuersa Polonia testis.

Cæterū Herōum Sarmaticorum stemmata

Quæ aut cognato sanguine contingis

Aut quibus arcto necessitudinis vinculo adstringeris

Non euoluo,

Vel quia angustâ paginâ non valeant contineri

94
Vel quia amplitudine sua styli calamiq; vires excedunt.

Profectò

Antenatorum virtutes si non superasti certè exequasti,

Compendium Maiorum Tuorum factus,

Omnia in Te eorum decora collegisti:

Gloriosè de Antenatorum origine resplendes,

Sed gloriosius proprijs virtutum luminibus radias,

Illustris Prosapia,

Illustrior virtute Tuâ,

Nosti apprimè

Illud inter virtutis operosæ & originis auitæ claritatem discrimen esse,

Quod

Nomen sanguine ac hæreditario iure transmissum,

Notum reddat,

Nobilius, sudoribus acquisitum,

Et quamvis vetustis originis gaudeas insignibus,

Factis tamen posteros omnes erudis.

Non tam elogijs veterum Heròum fastuosè gloriandum.

Quàm grande nomen

Operoso virtutis parandum esse studio:

Namq;

Augustiora sunt nomina que actio Illustris excudit,

Quàm que Nobilis origo concessit.

